

Hemligt arrangemang 2017

en högst personlig rapport

Inledning

De härliga danserna i Sandsjön startar som vanligt i maj månad och undertecknad skrivares ambition i år är inte bara att vara med varje tisdag, hans mål är dessutom att vara med på ALLA danser från början till slut!

Men är det inte lite samvetslöst att jaga och kanske stressa(?) sina reskamrater bara för att han skall kunna vara med på den allra första dansen varje kväll?

Måtte det nu inte vara herröverskott någon gång bara...

När vi dansat in i juni månad börjar en liten gnagande oro att sprida sig i undertecknads kropp, inte ett ord har sagts om någon hemlig resa i år. Tänk om det inte blir någon?

Undertecknad minns ju som det var igår, den dagen förra året när föreningens värderade ordförande en vårväll tog till orda och berättade att en resa skulle bli av i slutet av september, det året.

Men så är det i livet, det finns alltid såväl små som stora saker att oro sig för. Och egentligen vore det bäst att försöka låta bli att oro sig, för det blir nästan aldrig på det sätt man befarat i alla fall.

Sedan kan man ju fundera på om detta med dansresan inte egentligen är en ganska liten sak att oro sig för i det stora hela, men samtidigt är den nog större och mera betydelsefull för undertecknad än han ens förstått själv tidigare?

Ja, skrivaren är ju fortfarande bara en liten nybörjardansare när det kommer till de här resorna som pågått under så många år.

Men under de tre resor han varit med så, har det hänt mycket positivt.

På den första resan fick skrivaren en fin vän, på andra resan fick skrivaren uppleva en av sitt livs härligaste danser, den kommer han aldrig att glömma så länge han lever!

Och under den tredje resan inträffade en rad små men för skrivaren spännande och roliga ögonblick och händelser.

Efter förra årets resa sade en av arrangörsfruarna "detta är egentligen ett koncept som inte kan misslyckas". Så sant, så sant, och det är verkligen en förmån och glädje att få åka med.

Ja, skrivaren har naturligtvis, efter hela sin lilla enkla förmåga, försökt göra god reklam för dessa resor, och då speciellt bland de damer han dansat med på olika ställen i bygden.

Undrar om någon av damerna låtit sig påverkas?

Kanske, kanske inte...?

Äntligen händer det!

Den gyllene tisdagen den 22 augusti händer det! Föreningens ordförande griper mikrofonen vid Sandsjöns dansbana, tar till orda och meddelar att det blir en hemlig resa även i år och att den kommer att gå av stapeln i mitten av november!

Skrivaren hör ett belåtet mummel bland de församlade dansarna, nu har vi något roligt att se fram emot när löven trillat av, sommarbilarna sover sött i sina garage, vintertiden rattats in och mörkret tagit befälet över dagsljuset.

P-dans

Under en av höstens torsdagsdanser i Borås (populärt även kallat pensionärsdans) förhör sig skrivaren hos några mera prominenta damer om dessas planer i slutet av månaden november.

Skrivaren dristar sig till och med att säga "ni har väl bokat in lördagen den 25 november nu", tänk att han bara vågade!?

Den eventuelle läsaren undrar måhända vad damerna svarade? Ja, de sade i varje fall inte nej!

Dessa P-danser har förresten visat sig vara ett bra komplement till tisdagsdanserna i Borås.

Att mötas under lite annorlunda former är faktiskt väldigt trevligt och givande.

En dansares rädslor

Vi är alla olika och vissa tycks inte vara rädda för någonting? Undertecknad skrivare tror ju visserligen inte att han är räddare än genomsnittsdansaren(?), men det är klart att det finns små spöken som tittar fram lite här och var ur de mörka vrårna ibland.

Och det är typiskt att spökena gärna visar sig strax före ett speciellt arrangemang som man sett fram emot länge och gärna vill vara med på, som den hemliga resan t.ex.

En av rädslorna är att någon nära anhörig blir hastigt sjuk eller att något annat oförutsett händer i precis lagom fel ögonblick.

Att undertecknad skrivare själv skulle bli sjuk tänker han dock nästan aldrig på av någon mystisk(?) anledning!

Fredag den 24 november

Dan före dan...

På morgonen meddelar skrivarens fru A. att hon inte känner sig bra och måste stanna hemma från jobbet. Jaha, vad är nu detta?

Tänk om det är något som gör att skrivaren behövs på hemmaplan i helgen?

Ja, inte för att han inbillar sig att han kan göra så stor nytta där, annat än möjligen genom sin blotta närvaro, men ändå...

Tankarna börjar i alla fall att sno(a) runt inne i skrivarens huvud...

På jobbet

- Jag skall ta det lugnt på teatern i GBG på lördag, menar en känd arbetskamrat och tillika gammaldansare. Det går dock att spåra en stor besvikelse i hans tonfall, visst skulle han gärna velat följa med på resan?!

Men är det inte så att om man verkligen vill något så ger man sig den på att det skall bli som man önskar??

Därför undrar skrivaren om arbetskamraten sätter ett teaterbesök i GBG med sin fru högre än minst sju timmars samvaro med gammaldansvännerna?

Hur skulle undertecknad gjort tro? Ja, det hade nog blivit långtgående förhandlingar med frun i så fall, och vem

vet om inte undertecknad hade försökt hitta en tillfällig teatervän till henne i så fall?

Det är väl inget fel på tillfälliga teatervänner, det vore väl egentligen inte konstigare än att ha dansvänner?

Strax före hemgång från jobbet säger skrivaren till sin granne i kontorslandskapet "om lite drygt ett dygn så vet jag inte var jag kommer att befinna mig".

Grannen tittar upp från sin datorskärm med ett förvånat ansiktsuttryck och gör en rörelse med sin högra arm mot munnen. "Skall du dricka så mycket på lördag att du inte vet var du är" säger han.

Undertecknad skrattar gott och berättar att han anmält sig till en hemlig resa med mat och dans, där vi går ombord på en buss i Borås och sedan inte vet var vi hamnar.

"Det låter kul" säger arbetskamraten och ser genast både lite lugnare och gladare ut...

Vi har ju inte känt varandra så länge så han kan ju rimligtvis inte veta så mycket vare sig om undertecknads dans- eller dryckesvanor.

"Lycka till då på lördag" blir grann-
arbetskamratens avskedsord när han sedan lämnar jobbet.

Den dansante och tillika teaterbesökande arbetskamraten däremot, sade inte ett enda ord när han gick hem minsann, HAN var nog bra besviken ändå...

Däremot lät han, tidigare under dagen, skrivaren förstå att han talat med två damer som anmält sig till dansresan och att han bett dessa båda rapportera om resan i allmänhet och undertecknads förehavanden i synnerhet...! Hrmf...

Dagen är kommen!

Klockradion visar 08:05 och skrivaren har just vaknat efter att tidigare under natten sovit och vaknat några gånger om vartannat.

Nu vill det inte bli mera sömn men det är ju skönt att bara ligga och "dra sig" ibland. Det blir tyvärr väldigt sällan så numera av någon anledning.

Vid 09-tiden sker uppstigning och när persiennen vinklas upp visar sig en frostvit trädgård.

Frun tillfrågas en stund senare om sitt mående denna dag och skrivaren blir betydligt lugnare när hon meddelar att det i varje fall känns lite bättre än igår.

Det hade ju inte varit roligt att åka på dansresa till okända marker med en illa sjuk fru liggande i sin säng.

Osalig ande i förväntan...

Lite mat måste ju undertecknad ha vid 13-tiden som vanligt, annars blir han grinig och kanske rent av lite arg!

När han för någon vecka sedan sade detta till en kvinnlig dansvän skrattade hon gott och sade att hon själv inte tänkt äta något på lördag förrän till kvällen.

Ja, alla är vi olika...

Redan före klockan två är undertecknad skrivare nyduschad, påklädd och redo för det stora äventyret. Nu går han omkring i huset nästan som en osalig ande och bara väntar...

Kunde vi inte starta resan redan på förmiddagen istället, då skulle det bli ÄNDÅ mer samvaro med dansvännerna och ÄNNU roligare?!

Fast då finge man gå upp tidigare för att vara säker på att vara färdig i god tid, ja

kanske blev det då en timmas väntan i alla fall...?

Ungefär tjugo minuter före klockan 16 anländer undertecknad till samlingsplatsen vid Hedvigsborg i sällskap med två medresenärer.

En av medresenärerna sitter helt säkert inne med hela sanningen om resans slutmål men denna information behåller hon naturligtvis för sig själv och lika bra är det, för detta att leva med lite ovisshet och spänning är ju en del av kryddan i dessa arrangemang.

På samlingsplatsen står två fina bussar en ljus och en mörk. Efter att på sedvanligt sätt (bland gammaldansare) hälsat på närmaste reskamraten, stiger vi upp i den ljusa bussen. "det här skall bli roligt" säger vi båda två till varandra!

Vi väljer våra platser nästan i mitten av den ännu ganska tomma bussen. Tydligt har vi hamnat på den buss som hämtar upp folk på många olika ställen.

Bussen börjar rulla och först efter några minuters resa kommer skrivaren ihåg vad han tidigare hemliga resor brukat säga precis när bussen börjat rulla, nämligen "nu finns det ingen återvändo"!

Reskamraten ser närmast förvånad ut, hon har tydligt inget minne av dessa numera så traditionsenliga(?) ord.

Allteftersom fler och fler glada resenärer stiger ombord ökar sorlet i bussen. Kan det vara Gislaved som är målet? Tranemo, nej...?

Två kända par går på, varvid de båda damerna väljer att sätta sig tillsammans.

Den ene av herrarna verkar inte helt nöjd med arrangemanget och säger till den andra mannen med ett lätt klagande tonfall "ska vi sitta ihop??!"

Undran

Skrivaren tänker nu på damen som han inte lyckades nå på dansen i tisdags, undrar om hon är med på resan tro? Jo, det skulle hon ju vara, men man vet ju aldrig vad som kan ha hänt sedan dess?

Ibland är det nog en nackdel att ha alltför livlig fantasi. Hoppas verkligen att hon nu sitter på den andra bussen?

Min reskamrat tycks ha en förmåga som jag inte känt till förut, nämligen ett mörkerseende fullt i klass med de bästa kattdjur. Hon talar hela tiden om för mig var vi är, ja till och med vilka olika korsningar vi passerar.

Själv menar hon att det beror på lokalkännedom, men jag tror henne inte.

Själv skulle jag nog kunna tappa bort mig i mörkret bara på de tre kilometerna mellan Sparsör och Fristad, om det så vore!

Vi ser att regnet nu piskar mot bussens vindruta och en röst i bussen säger att hon minsann INTE tänker mingla utomhus i detta vädret, nej då sitter hon kvar där hon sitter!

Jaha, då kanske undertecknad får uppleva ett riktigt häftigt bussmingel idag...?

Nu gäller det, menar någon av resenärerna, kör vi rakt fram här så blir det Gislaved men svänger vi så är det nog Sjötofta som är målet.

Vi svängde!

Bussen närmar sig en stor byggnad och en röst i bussen säger "skall han köra oss ända in i huset"?

"Så här nära har jag aldrig kommit förut", menar en annan.

Vi måste ju beundra servicen, här regnar det, men under de korta stegen från bussen till ingången hinner vi knappast bli blöta och hårtestarna blir förmodligen kvar åt exakt samma håll som de lades därhemma.

Efter avklädning, av diverse ytterkläder och framtagning av dansskor, samlas vi inne på ett stort fint dansgolv.

Ostarka drycker

Mingel är nu anbefallt och kön mot dryckesbordet ter sig ganska bred. Skrivaren smyger fram till bordet, pekar på ett glas och frågar en av de damer som står för serveringen "är det den här jag skall ha?"

Damen svarar "JA, något annat får du INTE dricka för då kommer inte vi hem sedan!".

Jaha, detta var andra tongångar än förra året minsann! Den gången försökte en annan dam få den stackars skrivaren att ta emot något slags färgad dryck eller drink eller var det rent av en drog?

Men sanningen skall ju alltid komma upp i dagsljuset och skrivaren HAR faktiskt, för en vecka sedan, lovat att transportera hem nämnda dam efter resans slut, vilket ju passar alldeles utmärkt eftersom skrivaren i alla fall inte tänkt dricka något starkt.

Men, ibland frågar sig skrivaren om damerna kanske gillar när kavaljererna intagit lite lagom starkdryck och därmed uppträder(?) lite gladare och inte är lika sura som de kanske är annars?

Hur vill egentligen damerna ha oss? Detta får bli en öppen fråga till damerna!

Men, alla damer är nog inte lika, det är säkert inte heller i detta sammanhang lämpligt att stryka alla damer medhårs, åtminstone inte med samma kam...

Skrivaren ser nu en bekant dam och glider fram inom talbart avstånd. Damen hejar och säger "jag är inte bra på det här med att mingla"!

Nej, det är en konst, menar skrivaren men han litar inte alls på damens ord emedan han vet att hon ägnar sig åt amatörskådespeleri på fritiden.

Borde inte mingel istället passa henne som handen i handsken, att få spela lite teater ibland?!

Damerna är ju lite svärigenomskådade i allmänhet och känner man till att de sysslar med skådespeleri så vet man ju då rakt inte var man har dem...

Lurifaxleken

Det här med mingel är ju en umgängesform som för undertecknad skrivares del befinner sig på en tämligen låg nivå.

Hur vore det att anmäla sig till en kurs i "intensivmingel"? Kanske rent av en specialanpassad kurs för bara gammaldansare?

Men nu har skrivaren i alla fall fått en liten idé, varför kan han inte leka lurifax-leken istället?

Med viss beslutsamhet skrider skrivaren genast till verket, glider fram och ställer sig mitt framför två lämpliga "offer".

"Ni har väl hört att vi får välja buss sedan när vi skall åka hem?" säger skrivaren till sina offer, som inom parentes sagt, råkar(?) vara två damer.

"Den ena bussen kör till ett slags hotell med övernattnig och går sedan inte tillbaka förrän i morgon" fortsätter skrivaren.

En av de båda damerna ser lite pillemarisk ut och svarar något om att "kanske är det du som står för frukosten där på hotellet i så fall?"

I detta läget inser skrivaren att han tyvärr inte lyckats se tillräckligt sanningsenlig och förtroendegivande ut, han borde naturligtvis tränat på detta framför spegeln i hemmets lugna vrå!

Men vad skulle hans egen fru (A.) trott om hon fått se honom stående framför husets största spegel rabblades diverse konstiga meningar om bussar, damer, hotell och övernattningar?

Nej, då hade ju hon lätt kunnat dra helt felaktiga slutsatser om våra dansresor...

Vad den andra damen egentligen tänkte, kan man bara gissa sig till. Kanske tänkte hon "inte kan de 200 kronor som

arrangemanget kostat, räcka till hotell också, men möjligtvis till en plats i ett tält"!

Hämnd?

Kanske kommer skrivarens tilltag nu att få följdverkningar på tisdag när han och nämnda dam möts igen (kanske i jägarmarschern).

Tänk om den lille skrivaren nu satt sina sista potatisar i och med att han försökt narra damerna på detta nesliga sätt?

Bara de inte hämnas...

En trevlig herre delar med sig av sina salta pinnar och vi språkar några ögonblick med varandra.

Hur kommer det sig egentligen att man känner sig bekvämare och blir mera bekant med vissa, medan man sällan byter ett enda ord med andra?

Ibland känns det som det finns osynliga spärrar som gör att man TROR att den eller den är jag inte på samma våglängd med.

Kanske är denna känsla helt fel även om den kanske stämmer ibland. Vi kan ju inte tycka lika bra eller ens helt förstå oss på alla runt omkring oss.

Prat om mat

Nu får vi skrida till bords! Skrivaren hamnar lyckligen mellan två damer och mår naturligtvis helt och fullt som en prins!

Matupplägget passar dessutom förträffligt, inga konstiga obegripliga krusiduller utan vanlig god mat i lagom mängd.

TACK!

Undertecknad tänker med fasa på när han för något år sedan satt på en restaurang med ett gäng från jobbet och med en för honom fullständigt, totalt obegriplig matsedel framför sig.

Ja det var till och med så illa att hjälp fick sökas hos en bordsgranne för tolkning av alla utrikiska ord på matsedeln. Ändå vet endast vår herre, och kanske kocken(?) vad den maträtt som till slut valdes av undertecknad, egentligen innehöll.

Varför krångla till allt på det viset? Det är väl inget fel på "fläskfilé, köttfärslimpa, kålpudding eller ärtsoppa???" Men det skall väl vara FINT bevars...

Nej, nu känner skrivaren att han håller på att elda upp sig och bli smått arg, vrång och obändig, så nu är det bäst att återgå till dansarrangemanget istället, dans har ju alltid en så positiv inverkan även på den vrångaste skrivare!

Före åtta

Efter maten följer kaffe med chokladbit. Att det stod på chokladbiten att den inte fick ätas före åtta, struntade de flesta blankt i!

När kaffekoppen tömts, går skrivaren för att leta efter "ett visst ställe".

Någon säger att det finns ett sådant, här på första våningen medan en annan pekar ner mot källarregionerna.

Nere i källarregionerna möter skrivaren en dam och förstår strax att han gått åt

höger när han borde valt vänster, eller om det nu var tvärt om?

Tur förresten, att han hann vända om i tid, för tänk om han blivit fasttagen där nere hos alla damerna... kanske rent av dem han försökt lura för någon timma sedan... phu...

När han efterförrättningen återvänder till övervåningen hör han ljudet av applåder. Det är föreningens ordförande som talat, vilken otur att ha missat detta.

Skrivaren minns att precis samma sak hände förra året, historien har allt en sällsam förmåga att upprepa sig...

Dans

Nu dansar vi, säger bordsdamen till höger! Tänk att hon vill börja med den lille skrivaren idag igen, vad glad han blir!

Och tänk att ha fått en sådan vän! Ibland har vi frågat oss hur det blivit om vi inte båda varit anmälda till bussresan 2014 och hamnat bredvid varandra av en ren och skär slump...?

Efter de inledande danserna är det jägarmarsch. Första danspartnern blir en dam som gör sin första hemliga resa.

Detta skulle nog en viss arbetskamrat sett... eller kanske inte ändå...?

Golv

Somliga berömmar golvet medan andra tycker det är för glatt. Jodå, undertecknad håller med om att det är glatt men det får mycket hellre vara glatt än strävt, den saken är klar.

Fast nog känner han sig lite grann som Bambi när han valsar runt! Nåja fallet blir väl inte så tungt, det finns ju de som påstår att undertecknad är lite mager om bena och att han kan gömma sig bakom en telefonstolpe om han vill!

Allting är relativt, det hade ju varit värre om de sagt "riastake"!

Någon gör sig lite lustig över att golvet heller inte är helt plant utan att det finns bubblor här och var, vederbörande överdriver dock och säger att vi får lite extra fart när vi åker nedför backarna...

Kontrollerad extas

När jag hör dansen Edelweiss pålysas är det nära att jag ber damen, som nu står vid min sida, om ett nyp i armen!

Varför?

Jo, min första tanke är ju att jag bara MÅSTE kunna vara säker på att detta händer i verkliga livet och inte i drömmarnas värld!

Men, så i nästa ögonblick tänker jag att OM det nu är en dröm, så kanske jag plötsligt vaknar upp hemma i min gamla bädd och sedan i evärdlig tid kommer att ångra mig för att jag själv, genom nypet, orsakade mitt eget uppvaknande.

Jag avstår från nypet!

Jag tycker ju så mycket om Edelweiss och bättre än med just den här damen kan det näppeligen kännas!

Här låg extasen och puttrande under skinnet på mig under hela dansen!

Nu får ingen komma och förstöra denna känsla genom ett krasst påstående om att allt i livet bara sker av en slump...!

Kaffe

Är det redan avbrott för kaffe? Vi som precis börjat komma igång med DANSEN!

Jodå, på borden står nu kaffekannor och fat med mazariner. Sorlet i lokalen ligger nu på ytterligare ett steg högre nivå, tänk om man kunde sparat pratet från varje bord och sedan fått lyssna på det hemma i lugn och ro, visst hade det varit spännande!

Som avslutning får jag smaka på bordsdamens specialkaka, den var söt och god! Hon sade att hon inte ville ha hela kakan själv men jag tror hon bjöd mig en bit för att vara snäll??

Slumpartad jakt?

Efter kaffet börjar allvaret! Nej, nu får jag be läsaren ha lite overseende med mitt ordval, vad jag menar är att det är nu som det gäller att ha turen, fru fortuna och alla goda damer på sin högra sida!

Den här dagen känns det emellertid som om jag är en vinnare redan från början, med bordsdam (-erna) blir det alldeles säkert dans och två, tre andra i det högsta toppskiktet känner jag tillräckligt bra för att våga tro på att det blir i alla fall något litet danssteg.

Så här bra har jag nog aldrig haft det förspänt under någon av de tidigare resorna, tala om att vara lyckligt lottad...

Är det inte nästan lite oförskämt och oförkänt att lilla jag kan få ha det så här bra??

Snart finner jag mig dansande Alfapolka och tänk att jag vågade dansa nästan i en egen innerring!!

Den dansen har vi tränat en del på i Hillared och det är både roligt och viktigt att hålla igång den och bättre danspartner än nuvarande finns säkerligen inte, i varje fall inte på det här jordklotet.

Vin

Två damer nästan ursäktar sig för att de druckit lite vin. De hade verkligen inte behövt ursäkta sig, jag tyckte danserna gick bra, som alltid, och att jag själv inte smakar denna dryck beror nog på att jag aldrig fått smak för den.

Den lille egoisten

Är det verkligen tillåtet att vara lite egoistisk (på dansgolvet)? Måste man inte ALLTID och i alla lägen se till damens bästa?

Tanken snurrar i huvudet, jag har nämligen redan före kaffet dansat med damen som nu befinner sig framför mig, i vad som nu tycks mig vara ett fullt uppbnudningsbart avstånd. Är det verkligen rätt och riktigt att be om mera idag, tänk om hon känner att hon liksom bara ställer upp, eller rent av tvingas offra sig lite?

Detta är en av de saker en kavaljer måste kunna läsa av, i annat fall blir säkert reaktionen framledes att damen helt tröttnar.

Naturligtvis kan jag inte låta bli, utan bjuder upp henne nu i alla fall...

Variationen på danserna är bra, men det krävs att vi skärper till oss och håller våra huvuden på skaft!

Josefin, dansar vi t.ex. inte så ofta i Borås och inte heller Fantasisnoa. Fantasisnoan går faktisk över förväntan ikväll, vilket naturligtvis helt och hållet berodde på damen! Den människan kan nog allt!

Hört och sagt på dansgolvet

Visst är det härligt att bli uppjuden och tilltalad på ett lite ovanligt sätt ibland?

Detta sätter lite extra krydda på tillvaron och blir kanske hågkommet åtminstone de närmsta dagarna efter dansen, ja kanske betydligt längre än så?

Här följer några meningar som sades, kanske av undertecknad själv, eller kanske av någon av de damer han dansade med under kvällen (lite måste ju lämnas åt den eventuelle läsarens egen fantasi).

”jag kände att du hade potential”, ”nu bjuder jag upp dig till två omgångar på raken”, ”jag kan inte låta bli dig”, ”nu kommer du inte undan”, ”jag tar dig”, ”nu blir det vi”, ”jag vill dansa oftare med dig”, ”det blev för lite dans ikväll”...

Himmel...

Korv

De sista tonerna har klingat ut och den tappra skara som varit med till sista dansen går mot restaurangdelen i lokaliteterna där vi ställer oss i korvkön.

Först tänkte skrivaren hoppa över korven men sedan kände han efter och upptäckte ett tydligt sug i magen och kom på bättre tankar.

Det passar alldeles utmärkt med en korv efter dansen!

Ja, sedan måste vi motvilligt inse att "nu är det slut" och därmed bege oss mot utgången och bussarna.

Tack för idag, sade flera glada damer. Tack själva!!

Platt fall på eget grepp?

Vid tiden för de sista danserna tog ju ordföranden till orda och sade att de som vill åka direkt till Borås kan välja att åka med den mörka bussen, alltså den som är mindre vit än svart.

Nu när skrivaren med sällskap stigit ombord på den mörka (svarta?) bussen kommer han att tänka på lurifaxleken han lekt tidigare under kvällen i samband med minglet. Denna buss sägs gå direkt till Borås, men tänk om den ANDRA bussen faktiskt ändå går någon annanstans och att det då ligger lite verklighet bakom skrivaren egna fantasier?

Borde skrivaren med sällskap därför valt den ljusa, alltså mindre svarta bussen?

Föll skrivaren därför på eget grepp nu?

Kommer de resenärer som valde andra bussen att tala sanning eller kommer de att

påstå att de varit ute på något extra, om skrivaren frågar dem om detta på tisdag?

Spontana tankar

Under tidigare resor har vi fått se lite av landskapet när vi varit på väg mot det hemliga målet. I år var det mörkt redan vid avfärd, fast å andra sidan fick vi längta efter resan två månader extra i år!

Man gjorde heller eller inga större försök att lura oss kändes det som? Då får vi försöka luras lite själva...

Skrivarens tack

Hur är det möjligt att vi kan få ha SÅ roligt för bara tvåhundra kronor??

Nu har skrivaren varit med på fyra hemliga resor och känslan är att det bara blir roligare och roligare.

Det känns som om just den hemliga resan blivit pricken över i:et under skrivarens dans-år!

Ja, det är faktiskt så att det verkar som om det uppstått ett slags beroende, skrivaren vet inte vad som skulle hända med honom om detta skulle ta ett hastigt slut...?

Hemliga resor med Sandsjöns GDF är helt säkert lika beroendeframkallande som en stark drog!

Skrivaren hoppas av hela sitt hjärta att han får göra om det!

Källaren i Sparsör den 2 december 2017
Olof R.